

БОЯН БОЙЧЕВ

ТРАВЕРС

chitanka.info

Няма да стъпя на Еверест.
А бях на крачка от него.
Природата зла, яростни ветровете,
Остана ми само едно
Безкислородно дишане.
Бялото разстояние ми се струва
Безкрайно и ледено — снежно.

Няма да стъпя на Еверест.
Все по-долу се спускам
И все по-далеч.
Любимата занимавка на ветровете.
Всеки нов опит е едно
Безкислородно отчаяние.
Губя сили, губя себе си
Под сивия купол на времето,
Сред леденото безмълвие.

Искам да стигна до Еверест.
Пак потеглям от базовия си лагер.
Раницата е пълна с мечти,
Вместо кислород — надежда,
Вместо шерп — вяра.
В трахеята ми пламти
Леденото последно дишане.
В палатката си забравих
Само билета за връщане.

Това е пътят до моя Еверест.
Знам, че няма да ме разберете
Вие, свикналите там
Зад бетонни стени да се криете
От студа и ветровете,
Където всичко е логично и реално.
А аз потеглям по траверса на мечтите,

*За да стигна върха,
Дори ако трябва там да остана.*

май 2004 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.